

پنجمین جشنواره سراسری دانشجویی تجسمی قرآن و هنر (شهود قدسی)

پوستر . تصویرسازی . لوگوتایپ (نشانه های نوشتاری)

موضوع پیشنهادی دوم

طراحی لوگوتایپ

برای اسامی سوره ها و سوگندهای قرآنی

موضوع پیشنهادی دوم

طراحی لوگو تایپ برای اسامی سوره ها و سوگندهای قرآنی (و اسماء الحسنی)

عنوان سوره	معنی سوره	سوگندها	غرض سوره	محتوای کلی سوره
.۱. نباء	خبر	خبردادن از روز قیامت و آنچه در آن روز برای اهل نتوان و اهل طغیان آمده شده است.	خبردادن از روز قیامت و آنچه در آن روز برای اهل	محتوای کلی این سوره، موضوعات مبدأ و معاد همراه با بشارت و انذارهای متعدد است.
.۲. نازِعات	جدا کنندگان	آیات ۱ تا ۵ : سوگند به فرشتگان		
		۱. سوگند به فرشتگانی که در گرفتن جان (کافران) به سختی کوشند.		
		۲. و سوگند به فرشتگانی که (جان) مومنان به نرمی گیرند.		
		۳. و سوگند به فرشتگانی که شناکنان هبوط کنند.		
		۴. و سوگند به فرشتگان پیشتر.		
.۳. عَبَسَ	روی ترش کرد	۵. و به فرشتگانی که کارسازند		
			طرح مساله بعث و حساب.	
				محتوای این سوره بر محور معاد دور می‌زند و در شش بخش خلاصه می‌شود: ۱- سوگندهای موکدی که با معاد ارتباط دارد و بر تحقق این روز بزرگ تکیه و تاکید می‌کند. ۲- قسمتی از مناظر هول انگیز و حشتگان آن روز گفته شده است. ۳- اشاره کوتاه و گذرایی به داستان موسی(ع) و فرعون طغیانگر شده که هم مایه تسلای خاطر پیامبر(ص) و مومنان، هم هشداری به مشرکان طغیانگر و هم اشاره‌ای به این است که انکار معاد، انسان را به چه گناهانی آلوه می‌کند. ۴- نمونه‌هایی از مظاهر قدرت خداوند در آسمان و زمین برشمرده شده که خود دلیلی برای امکان معاد و حیات بعد از مرگ است. ۵- شرح قسمتی دیگر از حوادث و حشتگان آن روز بزرگ و سرنوشت طغیانگران و پاداش نیکوکاران. ۶- سرانجام بر این حقیقت تاکید شده که هیچ کس از تاریخ وقوع قیامت با خبر نیست؛ ولی همین اندازه مسلم است که نزدیک است.
.۴. تکویر	درهم پیچیده شدن	آیه ۱۵. پس سوگند می‌خورم به اختران باز گردند		
		آیه ۱۷. و سوگند به شب چون برود		
		آیه ۱۸. و سوگند به صبح چون بددم		
.۵. انفطار	روشن شدن، بازشدن			
		توصیف روز قیامت و ذکر عالم آن.		محتوای این سوره در پنج موضوع خلاصه می‌شود: ۱- عتاب شدید خداوند نسبت به کسی که در برابر مرد نابینای حقیقت جو برخورد مناسبی نداشت ۲- اهمیت و جایگاه قرآن ۳- ناسپاسی انسان در برابر نعمت‌های خداوند ۴- بیان گوشاهی از نعمت‌های خدا ۵- معاد و سرانجام مومنان و کافران.
.۶. مُطَفِّفِينَ	کم فروشان	آیه ۱۶. پس سوگند می‌خورم به شفق		
		آیه ۱۷. و به شب و آنچه گرد آورد		
		آیه ۱۸. و سوگند به ماه چون کامل گردد		
.۷. انشِقاق	تقسیم شدن، شقه شدن	بحث درباره قیامت و غلبه دادن إنذار مردم بر بشارت ایشان.		
		آیه ۱۹. سوگند به آسمانی که دارای برج هاست		
		آیه ۲۰. و سوگند به روز موعود		
.۸. بُرُوج	درها، برجها، قصرها	آیه ۲۱. و سوگند به گواه و مورد گواهی		
				هدف اصلی این سوره، تقویت روحیه مومنان در برابر شکنجه‌های دشمنان و تشویق آنها به پایمردی و استقامت است.

موضوع پیشنهادی دوم

طراحی لوگو تایپ برای اسامی سوره ها و سوگندهای قرآنی (و اسماء الحسنی)

عنوان سوره	معنی سوره	سوگندها	غرض سوره	محتوای کلی سوره
طارق	کسی که در شب	آیه ۱. سوگند به آسمان و شباینده آیه ۱۱. و سوگند به آسمان باراندار آیه ۱۲. و سوگند به زمین برشکافته به گیاه	إنداز به وسیله معاد و حساب و جزا.	مطالب این سوره بر دو محور است: ۱- معاد و رستاخیز-۲- ارزش و اهمیت قرآن.
اعلی	برتر	تسبیح و منزه داشتن خالق مدبر عالم و موضعه و إنذار خلق.		این سوره از دو بخش تشکیل یافته است: ۱- بخشی که در آن روی سخن با شخص پیامبر(ص) است و دستورهایی در زمینه تسبیح پروردگار و ایفای رسالت به او می‌دهد و اوصاف هفتگانه‌ای از خداوند بزرگ را برمی‌شمرد ۲- در این بخش، از مومنان خاشع و کافران شقی سخن به میان آمده و عوامل سعادت و شقاوت این دو گروه به طور فشرده بیان شده است.
غاشیه	نام قیامت (هنگامه فراغیر)	توصیف روز قیامت و تقسیم شدن مردم به دو گروه سعید و شقی همراه با بیان وعده و عیید.		محتوای این سوره بر سه محور دور می‌زند : ۱- معاد و سرانجام مجرمان و مؤمنان. ۲- توحید و توجه به نشانه‌های خدا در خلقت. ۳- نبوت و بیان گوشاهی از وظایف پیامبر(ص).
فجر	سپیده دم	آیه ۱. سوگند به سپیده دم آیه ۲. و سوگند به شب های دهگانه آیه ۳. و سوگند به زوج و فرد آیه ۴. و سوگند به شب چون سرآید		مذمت واپستگی به دنیا و تبعات آن که طغیان و کفر می‌باشد.
بلد	شهر، سرزمین	آیه ۱. سوگند به این شهر می‌خورم آیه ۳. و سوگند به پدر و فرزندی که پدیدآورده است.		محتوای این سوره از چهار بخش تشکیل شده است : ۱- سوگندهای متعددی برای تهدید جباران. ۲- اشاره‌ای به برخی از اقوام طغیان‌گر پیشین و سرانجام در دنیاک آن‌ها. ۳- اشاره‌ای به موضوع امتحان با نعمت‌ها و مشکلات. ۴- معاد و سرنوشت مؤمنان و کافران.
شمس	خورشید	آیه ۱. سوگند به خورشید و پرتوافشانی اش آیه ۲. و سوگند به ماه چون از آن پیروی کند آیه ۳. و سوگند به روز چون روشش دارد آیه ۴. و سوگند به شب چون فرو پوشد آیه ۵. و سوگند به آسمان و آنکه آنرا برافراشت آیه ۶. و سوگند به زمین و آنکه آنرا بگسترد آیه ۷. و سوگند به نفس انسان و آنکه آنرا سامان داد		این سوره بیان می‌کند که انسان در رنج و سختی آفریده شده و در تمام زندگی باید سختی‌ها را تحمل کند؛ پس چه بهتر که زیر بار سختی‌های دنیا برود تا به راحتی آخرت برسد؛ و الا آخرتش نیز مانند دنیايش سراسر سختی خواهد بود.
لیل	شب	آیه ۱. سوگند به شب چون فرو بوشاند آیه ۲. و سوگند به روز چون روشن شود آیه ۳. و سوگند به آنکه نرینه و مادینه آفرید		این سوره بر محور تهذیب نفس و تطهیر جان از ناپاکی‌ها دور می‌زند.
ضُحَى	روز	آیه ۱. سوگند به روز روشن آیه ۲. و سوگند به شب چون بیارمد	آرامش‌دادن و تسلی خاطر رسول خدا (ص).	آیات این سوره درباره قیامت و پاداش و کیفر الهی و عوامل و اسباب آن است.
				نقل شده است که پائزده روز بر پیامبر (ص) گذشت اما بر آن حضرت وحی نازل نشد. مشرکان گفتند که پروردگار محمد او را رها کرده و دشمن داشته است. اگر راست می‌گوید که مأموریت او از سوی خداست، باید به طور مرتب وحی بر او نازل شود. در اینجا این سوره نازل شد و به سخنان آن‌ها پاسخ گفت. این سوره به پیامبر بشارت می‌دهد که خدا هرگز او را رها نکرده و به او نوید می‌دهد که آن قدر به او عطا می‌کند که خشنود شود. همچنین گذشته زندگانی پیامبر را در نظر او مجسم می‌کند که چگونه خداوند او را همیشه مشمول انواع رحمت خود قرار داده است. به همین جهت به او دستور می‌دهد به شکرانه این نعمت‌ها، با پیمان و مستمندان مهریانی کند و نعمت خدا را باز گوید.

موضوع پیشنهادی دوم

طراحی لوگو تایپ برای اسامی سوره ها و سوگندهای قرآنی (و اسماء الحسنی)

عنوان سوره	معنی سوره	سوگندها	غرض سوره	محتوای کلی سوره
.۱۷ شرح (انشراح)	شرح وسعت داد		دعوت برای توجه به سوی خدا و بذل و همت در راه خدا و رغبت به سوی او و بیان اینکه تنها طریقه آسان و مطابق فطرت همین است.	این سوره، برخی از نعمات معنوی خداوند بر پیامبرش را بازگو می‌کند.
.۱۸ تین	انجیر	آیه ۱. سوگند به (سرزمین قدسی) انجیر و زیتون آیه ۲. سوگند به طور سینا آیه ۳. سوگند به این شهر (و حرم) امن	تذکردادن به مبداء و معاد.	این سوره بر محور آفرینش زیبای انسان و مراحل تکامل یا انحطاط او دور می‌زند و بعد از شمردن عوامل پیروزی و نجات انسان، سرانجام با تأکید بر معاد و حاکمیت مطلقه خداوند پایان می‌گیرد.
.۱۹ علق	خون بسته		بیان نزول وحی و امر به رسول خدا (ص) در تلقی آن.	این سوره در آغاز دستور قرائت به پیامبر (ص) می‌دهد. سپس از آفرینش این انسان با عظمت از یک قطعه خون بی‌ارزش سخن می‌گوید. در مرحله بعد، از تکامل انسان در پرتو لطف و کرم پروردگار و آشنایی او با علم و دانش و قلم بحث می‌کند. آن گاه از انسان‌های ناسپاسی که علی‌رغم موهبت و اکرام الهی راه طغیان را پیش می‌گیرند، سخن به میان می‌آورد و سرانجام به مجازات دردناک کسانی اشاره می‌کند که مانع هدایت مردم و اعمال نیکاند و با دستور سجده و تقرب پروردگار پایان می‌بابد. بخش ابتدای این سوره نخستین قسمت از قرآن است که بر پیامبر (ص) نازل شده است.
.۲۰ قدر	بزرگ‌شمردن، اندازه		تذکردادن به این نکته که قرآن در شب قدر نازل شده و توصیف و بزرگداشت شب قدر و برتری آن نسبت به سایر اوقات.	محتوای این سوره، چنان که از نامش نیز پیدا است، بیان نزول قرآن مجید در شب قدر است و سپس اهمیت شب قدر و برکات و آثار آن را بیان می‌کند.
.۲۱ بیّنه	دلیل و حجت آشکار		اثبات رسالت پیامبر(ص) برای عوام از اهل کتاب و مشرکین و بیان عمومیت رسالت آن حضرت برای همه اینها بشر و توضیح اینکه دعوت آن حضرت متضمن صلاح جامعه انسانی است و عقاید اعمال و آنها را اصلاح می‌سازد.	این سوره به رسالت جهانی پیامبر (ص) و آمیخته بودن آن با دلایل روشن اشاره کرده و این حقیقت را بیان می‌دارد که اصول دعوت پیامبران یکی است و موضع‌گیری‌های گوناگون اهل کتاب و مشرکان در برابر اسلام را باز گفته است.
.۲۲ زلزله (زلزال)	لرزیدن		بیان قیامت و احوال و حوادثی که در آن رخ می‌دهد.	این سوره از سه موضوع سخن می‌گوید : نشانه‌های وقوع قیامت، سخن از شهادت زمین به تمام اعمال انسان، تقسیم مردم به دو گروه نیکوکار و بدکار و رسیدن هر کس به اعمالش.
.۲۳ عادیات	اسبان تیزتک	آیه ۱. سوگند به اسبان تیزتک (جهادگر) که نفس نفس میزند. آیه ۲. سوگند به اخگرانگیزان (از برخورد سمها) آیه ۳. سوگند به تکاوران بامدادی	بیان عاقبت کفران نعمات الهی.	این سوره با سوگندهای بیدارکننده‌ای آغاز می‌شود و بعد از آن از پاره‌ای ضعف‌های انسان همچون کفر و بخل و دنیاپرستی سخن به میان می‌آورد و سرانجام با اشاره کوتاه و گویایی به معاد و احاطه‌ی علمی خداوند به بندگان به پایان می‌رسد.
.۲۴ فارغه	درهم کوینده (از نامهای قیامت)		تهدید به عذاب قیامت و بشارت به ثواب آن.	این سوره با بیان تکان‌دهنده و هشدارهایی روشی، از معاد و مقدمات آن سخن می‌گوید و فرجام انسان‌های نیکوکار و بدکار را شرح می‌دهد.
.۲۵ تکاُثر	افزون طلبی		توبیخ و عتاب مردم از بابت مسابقه گذاشتن در جمع مال و اولاد.	محتوای این سوره سرزنش و ملامت افرادی است که بر اساس مطالب موهوم بر یکدیگر تفاخر می‌کردند. سپس هشداری در مورد معاد و قیامت و آتش دوزخ و سؤال و بازپرسی از نعمت‌هاست.
.۲۶ عصر	عصر، روزگار	آیه ۱. سوگند به روزگار	بیان تمام معارف قرآنی و مقاصد آن در کوتاه ترین وجه ممکن.	این سوره بیان می‌کند که تنها راه نجات انسان کدام است و تنها گروه نجات یافته چه کسانی هستند.
.۲۷ هُمَزَه	بسیار طعنہ زننده		تهدید شدیدی به مال‌دوستان و افرادی که با جمع‌آوری مال می‌خواهند بر دیگران تکبر کنند و مردم را به عیب و ایراد نسبت می‌دهند.	این سوره مال‌اندوzan و برتری‌جویان و مستکبرانی را که به عیب‌جویی و بدگویی مردم می‌پردازند، به شدت به عذاب الهی و عده می‌دهد.

موضوع پیشنهادی دوم

طراحی لوگو تایپ برای اسامی سوره ها و سوگندهای قرآنی (و اسماء الحسنی)

عنوان سوره	معنی سوره	سوگندها	غرض سوره	محتوای کلی سوره
فیل	فیل		ذکر ماجراي اصحاب فیل (ابرهه و لشکريانش) اشاره می‌کند.	این سوره به داستان معروف اصحاب فیل (ابرهه و لشکريانش) اشاره می‌کند.
قریش	نام قبیله پیامبر		امتنان بر قریش و دعوت ایشان به توحید.	در این سوره خداوند بر قبیله قریش به خاطر سفرهای زمستانه و تابستانه منت می‌گذارد و در پی آن ایشان را به یگانه پرستی و عبادت خدای صاحب کعبه دعوت می‌کند.
ماعون	اسباب مورد نیاز در		تهدید کسانی که ظاهراً خود را مسلمان نشان می‌دهند اما با اعمالی چون سهو از نماز و ریا کردن در اعمال و منع از فقراء، متخلق به اخلاق منافقین هستند.	در این سوره پنج مورد از ویژگی‌های منکران قیامت (سریاز زدن از انفاق، راندن یتیمان و مسکینان، ریا، مسامحه در نماز و بازداشت مردم از کمک به نیازمندان) مطرح شده است.
کوثر	خیرکثیر، خیر و برکت		امتنان بر رسول خدا (ص) به واسطه اعطای وجود مقدس حضرت زهرا (س) که معدن خیر و برکت است.	در این که منظور از کوثر در اینجا چیست سخنان گوناگونی به میان آمده است. بعضی گفته‌اند نهری در بهشت است، سفیدتر از شیر و صافتر از بلور. بعضی آن را به نبوت تفسیر کرده و بعضی دیگر به قرآن و بعضی به کثرت اصحاب و یاران و بعضی به کثرت فرزندان و ذریه پیامبر که همه آن‌ها از نسل دخترش فاطمه زهرا (س) به وجود آمداند. و بعضی نیز آن را به شفاعت تفسیر نموده‌اند.
کافرون	منکرین دین		اعلام برائت از مشرکین و مایوس کردن آنان از سازش با پیامبر(ص).	محتوای کلی این سوره، توحید و نفی شرک و نومید کردن کافران از سازش پیامبر(ص) با آن‌هاست.
نصر	یاری		وعده فتح و نصرت به رسول خدا (ص).	این سوره از پیروزی عظیمی خبر داده که به دنبال آن مردم گروه گروه وارد دین خدا می‌شوند و از این رو به شکرانه این نعمت بزرگ پیامبر (ص) به تسبیح و تحمید و طلب آمرزش امر می‌کند.
مسد	لیف خرمای تافتہ		تهدید و انذار ابولهپ و همسرش که پیامبر اسلام (ص) را آزار و اذیت می‌کرددند.	در این سوره به دو تن از دشمنان اسلام یعنی ابولهپ و همسرش به شدت حمله شده و ایشان به صراحت بی‌ایمان و دوزخی معرفی شده‌اند.
اخلاص (توحید)	پاک بودن		بيان احادیث ذات الهی و توحید صفاتی و افعالی.	این سوره از توحید پروردگار و یگانگی او سخن می‌گوید.
فلق	شکافته شده، صبح		دستور دادن پیامبر(ص) به استعاده و پناهبردن به خدا.	در این سوره به پیامبر (ص) دستور داده شده که از همه شرها به طور عام و بعضی از شرها به طور ویژه به خدا پناه برد.
ناس	مردم، انسان‌ها		امر نمودن پیامبر(ص) به استعاده و پناه‌جستن از خدای تعالی.	در این سوره به پیامبر دستور داده شده که از شر و سوءه‌گر پنهان کار به خدا پناه برد.
منابع: قرآن آموزشی	منابع: قرآن مجید، معین، ترجمه بهاء الدین خرمشاهی library.tebyan.net		منبع: مصطفی شاکر، کمال، خلاصه تفسیرالمیزان (علامه طباطبایی)، ترجمه‌ی فاطمه مشایخ، انتشارات اسلام، چاپ پنجم، ۱۳۸۶	منبع: مکارم شیرازی، ناصر، تفسیرنمونه، تهران: دارالکتبالاسلامیه، چاپ چهل و دوم، ۱۳۸۱ شمسی به نقل از: تفسیرنمونه قرآن کریم و شرح آیات منتخب، ترجمه‌ی حضرت آیت‌الله مکارم‌شیرازی، انتشارات فکرپویا، چاپ دوم، پاییز ۱۳۹۰

موضوع پیشنهادی دوم

طراحی لوگو تایپ برای اسمای سوره ها و سوگندهای قرآنی (و اسماء الحسنی)

ردیف	اسماء الحسنی	معنای توضیحی اسماء الحسنی
۱	الله	مشتق است از الله و ولله، یعنی الهیت بدون معبودیت تحقق نماید.
۲	هو	از اسمای ذات بلکه به گمان بعضی اشراف از اسم (الله) است.
۳	الواحد	واحد به معنای نفی شریک و نظیر و مثل و مانند و "احد" به معنای نفی اجزا و اعضا و شبیه است.
۴	الحد	قائم به نفس و غنی از غیر می باشد.
۵	الصمد	"الاول" یعنی آن کسی که از برای وجود او ابتدائی نیست و قبل از او چیزی نیست. "الآخر" یعنی آن کسی که از برای وجود او تنها نیست و همیشه باقی است.
۶	الاول	به معنای بسیار شنونده است، یعنی به ذات خود تمام اقسام شنیدنی ها را در کم می نماید.
۷	والآخر	یعنی بینا است، و به ذات خود تمام دیدنی ها از آنچه ظاهر و آنچه مخفی است ادراک می نماید.
۸	السميع	یعنی غالب بر هر چیزی است و تمام موجودات ذلیل و منقاد او می باشند.
۹	البصیر	"العلی" یعنی عالی و فرق عالی است، زیرا که العلی دلالت بر علو و رفعت مقام دارد.
۱۰	القدیر	"الاعلی" دلالت بر فوق علو و رفعت می کند.
۱۱	القاهر	یعنی همیشه باقی است، و منزله و میرا از عوارض ممکنات است.
۱۲	العلی	ابداع یعنی ایجاد نمودن شیء، ابتدائاً بدون آن که مسبوق باشد به ماده و مدت، یا مسبوق باشد به عدم زمانی.
۱۳	الاعلی	خالق خلائق و موجود کننده تمام مخلوقات، و بعضی گفته اند،
۱۴	الباقي	"الباری" برگرفته از برآ، که به معنای خاک است. یعنی خلق نموده آنها را از خاک.
۱۵	البدیع	یعنی ارجمند و گرامی، به معنی کریم هم آمده.
۱۶	الباری	اگر برگرفته از ظهور ضد خفاء باشد، یعنی ظاهر به آثار قدرت و هویدا است به شواهد حکمت، و پیدا است به دلائل و براهین.
۱۷	الاکرام	یعنی باطن است به حقیقت و باطن هر چیزی است. یعنی عالم و دانای به هر موجودی می باشد.
۱۸	الظاهر	یعنی همیشه به ذات زنده و پاینده است، و موصوف می باشد به حیات و علم و قدرت و ادراک.
۱۹	الباطن	برای این اسم مبارک دو معنی گفته شده، یکی آن که "الحکیم" یعنی العالی زیرا که حکمت در لغت به معنای علم است و بنابراین معنی "الحکیم" از صفات ذات می باشد. و دیگر آنکه "الحکیم" به معنای اتقان در فعل و علم است. حق تعالی حکیم است یعنی افعال او متقن و محکم و مشتمل بر مصالح بسیار و هر چیزی را به جای خود قرارداده و بنابراین معنی "الحکیم" از صفات افعال می باشد، نه از صفات ذات، یعنی افعال او محکم و از روی حسن تدبیر به عمل آمده.
۲۰	الحی	"العلیم" مبالغه در علم و اشاره به گسترده علم حق عزوجل، و احاطه‌ی علمی او به تمام ممکنات قبل از وجود آنها و بعد از وجود آنها و هنگام وجود آنها می باشد.
۲۱	الحکیم	یعنی صاحب حلم، و حق تعالی را "حلیم" گویند که هر چیزی را در وقت خود انجام می دهد، و در عقاب عاصی و در انتقام مظلوم با آن که دارای قدرت تام است، عجله نمی کند.
۲۲	العلیم	اشارة به کمال حفظ الهی جل شانه می باشد، پس خداوند نگهدارنده هر چیزی است که در آسمان و زمین است، و حافظ و نگهبان تمام موجودات می باشد و بلا را از آنها می گرداند.
۲۳	الحلیم	
۲۴	الحفيظ	

طراحی لوگو تایپ برای اسمی سوره ها و سوگندهای قرآنی (و اسماء الحسنی)

يعنى ثابت و دائم به ذات خود و حق در مقابل باطل، چون وجود در مقابل عدم است.	الحق	٢٥
برای "الحسيب" سه معنی گفته شده، اول کفایت کننده، دوم محاسب یعنی حساب کننده، سوم مُحصی و عالم، یعنی چیزی برای او مخفی و پوشیده نیست.	الحسيب	٢٦
يعنى "المحمود" و حمد نقیض ذم است، و سزاوار این است که عبد در همه حال شدت، راحتی، فقر و غنا، صحت و مرض مشغول حمد و ثناء پروردگار باشد زیرا او مستحق ستایش است.	الحمد	٢٧
برای "الحفی" دو معنی گفته شده، یکی عالم و دیگر لطیف، یعنی عالم است به تمام امور و محیط است به تمام موجودات، لطیف است به نیکوئی و لطف و مهربانی.	الحفی	٢٨
رب به معنای مالک و تربیت کننده است.	الرب	٢٩
يعنى صاحب رحمت واسعه، ورحمت او همه چیز را فراگرفته، و به همین رحمت واسعه‌ی الهی است که به هر جنبده‌ای روزی می‌دهد.	الرحمن	٣٠
برای این اسم مبارک دو معنی گفته شده، یکی آن که "الحكيم" یعنی آعلم زیرا که حکمت در لغت به معنای علم است و بنابراین معنی "الحكيم" از صفات ذاتی باشد. و دیگر آنکه "الحكيم" به معنای اتقان در فعل و علم است. حق تعالی حکیم است یعنی افعال او متقن و محکم و مشتمل بر مصالح بسیار و هر چیزی را به جای خود قرارداده و بنابراین معنی "الحكيم" از صفات افعال می‌باشد، نه از صفات ذات، یعنی افعال او محکم و از روی حسن تدبیر به عمل آمده.	الحكيم	٢١
"العلیم" مبالغه در علم و اشاره به گسترده‌ی علم حق عزوجل، و احاطه‌ی علمی او به تمام ممکنات قبل از وجود آنها و بعد از وجود آنها و هنگام وجود آنها می‌باشد.	العلیم	٢٢
يعنى صاحب حلم، و حق تعالی را "حلیم" گویند که هر چیزی را در وقت خود انجام می‌دهد، و در عقاب عاصی و در انتقام مظلوم با آن که دارای قدرت تامه است، عجله نمی‌کند.	الحلیم	٢٣
اشارة به کمال حفظ الهی جل شانه می‌باشد، پس خداوند نگهدارنده‌ی هر چیزی است که در آسمان و زمین است، و حافظ و نگهبان تمام موجودات می‌باشد و بلا راز آنها می‌گرداند.	الحافظ	٢٤
يعنى مهربان به بندگان	الرّوف	٣٥
يعنى عالم به مبصرات و بیننده‌ی دیدنی‌ها و خدای عزوجل به ذات خود بینا و شنوا است، نه به وسیله‌ی چشم و گوش.	الرّائی	٣٦
يعنى حق تعالی سالم از هر عیب و نقصی است و زوال و انتقال و فنا و موت در ساحت مقدس او راه ندارد.	السلام	٣٧
يعنى ایمن کننده‌ی مطیعان از عذاب و ثابت کننده‌ی ایمان در قلوب مؤمنان.	المؤمن	٣٨
يعنى خداوند شاهد است بر خلق و بر افعال و اقوال و کردار آنها.	المهیمن	٣٩
به معنای صاحب قوت و غلبه و شدت است، و آن غالی است که چیزی او را مغلوب و عاجز نمی‌کند، و عزیز به معنای پادشاه هم آمده است.	العزیز	٤٠
برای "الجبار" سه معنی گفته شده، اول قاهر، یعنی برای حق تعالی بزرگی و عظمت و جبروت است، دوم عالی، یعنی فوق مخلوقات است، سوم جبران و تلافی کننده.	الجبار	٤١
متکبر برگرفته از کبریا است، و حق تعالی متکبر است یعنی منزه و مبرا از صفات مخلوقین است	المتكبر	٤٢
يعنى پادشاهی است که واحب الاطاعه باشد	السید	٤٣
"السبوح" تنزیه حق است از هرجیزی که سزاوار نیست اورا توصیف نمود به آن، و سبوح و قدوس هر دو تقریباً به	السبوح	٤٤

طراحی لوگو تایپ برای اسمای سوره ها و سوگندهای قرآنی (و اسماء الحسنی)

یک معنی می باشد.		
یعنی کسی که چیزی از او غائب و پنهان نیست.	الشهید	۴۵
یعنی حق تعالی راستگو است و به وعده‌ی خود و فامی کند	الصادق	۴۶
یعنی خالق و مبدع	الصانع	۴۷
یعنی منزه و پاکیزه	الظاهر	۴۸
"عدل" در اسماء الله فراردادن هر چیزی به جای خود می باشد، معنای دیگر یعنی حکم او به حق و درستی و به جا است، و ظلم و ستم در ساحت قدس او راه ندارد.	العدل	۴۹
یعنی محو و گذشت کننده است.	الغفو	۵۰
"الغفور" مشتق از مغفرت و مغفرت به معنای پوشانیدن و پنهان کردن است یعنی به لطف و رحمت خود گناهان عبد را می پوشاند و لغزش‌های وی را مخفی می نماید	الغفور	۵۱
"الغنى" برگرفته از غناه، به معنای توانگر و بی نیاز است.	الغنى	۵۲
شیخ صدوق فرمود، معنای الغاث، المعیث است و مغیث به معنای فریدرس است.	الغاث	۵۳
"الفاطر" یعنی خالق، چون حق تعالی ممکنات را از عدم و نیستی به هستی و وجود آورده، گویی پرده‌ی ظلمت عدم را پاره‌نموده، و بر هر ممکنی به قدر امکان لباس وجود و هستی پوشانید.	الفاطر	۵۴
یعنی منفرد است به الوهیت و ربوبیت وحدت، بلکه صفات کمال منحصر به او عزوجل می باشد	الفرد	۵۵
یعنی حکم کننده بین عباده، معنای دیگر فتاح کسی است که ابواب رزق و رحمت خود را به سوی بندگان می گشاید، و به عنایت و رحمت هر مشکلی را آسان می نماید، و هر سختی را بر طرف می کند	الفتاح	۵۶
"الفالق" مشتق از فلق است و فلق به معنای شق است. خداوند فالق است زیرا که به شکافتن هر چیز دیگری بیرون می آورد، چنان‌چه زمین را می شکافند و گیاه را بیرون می آورد.	الفالق	۵۷
یعنی متقدم بر اشیاء، خدای متعال قدیم است به نفسه، او اول و آخری برای وجود او متصور نیست.	القدیم	۵۸
"الملک" دو معنی دارد، اول پادشاه و صاحب اختیار، دوم مالک، و "همالک الملک والملکوت". حق عزوجل مالک جمیع عالم است، از عالم مُلک یعنی اجسام و محسوسات و عالم معنی و مجرّدات، یعنی عالمی که فرق عالم جسمانیات و محسوسات می باشد، که اول را عالم ناسوت و عالم مُلک گویند. دوم را عالم ملکوت، و فوق آن را عالم جبروت، وبالاتر آن را عالم لاهوت نامند، یعنی عالم جبروت تحت لاهوت، و ملکوت تحت جبروت می باشد.	الملک	۵۹
"القدوس" مبالغه در صفت قدس است و قدس به معنی پاکیزگی است.	القدوس	۶۰
خدای متعال قوی است، یعنی عاجز نیست و عارض نمی شود او را عجز و ضعف و ناتوانی، و غالب و قاهر بر عباد خود می باشد.	القوى	۶۱
یعنی نزدیک است به خلق به قرب معنی از جهت معیت قیومیت، و هر کسی او را بخواند اجابت می نماید، و معنای دیگر قریب یعنی "عالی به مافی الضمیر" عالم است به وساوس دلها و آنچه در ذهن خطور می نماید.	القریب	۶۲
یعنی قائم به ذات خود است و تمام موجودات قائم به وجود او می باشند.	القيوم	۶۳
"القایض" مشتق از قیض است، قبض به چند معنی استعمال شده که تماماً قریب یکدیگرند، و جامع بین آنها، گرفتن و استیلاه بر شیء است، و خدای تعالی هم قابض است و هم باسط، هم جمع می کند و هم پهن می کند.	القایض	۶۴
بسط مقابل قبض است، پهن کننده است بر بندگان خود فضل و احسان و نعمت های بی اندازه، بسا می شود که به	الواسط	۶۵

موضوع پیشنهادی دوم

طراحی لوگو تایپ برای اسمی سوره ها و سوگندهای قرآنی (و اسماء الحسنی)

مصلحت و حکمت روزی را تنگ می‌کند، وقت دیگر به فضل و کرم خداوندی خود آن را پهن می‌کند و وسیع می‌گرداند.		
"القاضی" برگرفته از قضاۓ است، قضاء نسبت به حق تعالیٰ به سه وجه اطلاق شده، اول به معنای حکم و الزام دوم خبر و اعلام سوم اتمام.	القاضی	۶۶
"المجيد" مشتق از مجد است و به معنای کرم و عزت و شرافت و بزرگواری است، و این امور نسبت به حق تعالیٰ فوق آن است که در ذهن بشربگنجد یا آن که بتواند به کُنه و حقیقت، مجد و بزرگی او را بشناسد.	المجيد	۶۷
"ولی" را چند معنی است، یکی ناصر یعنی یاری‌کننده، و به معنای مولی و صاحب اختیار هم آمده، و به معنای متولی امر هم استعمال شده است.	الولی	۶۸
"المنان" صیغه مبالغه است، و من مشترک بین دو معنی می‌باشد، و در هر دو معنی هم استعمال شده، یکی بخشنده و اتمام کننده و دیگر در منت و امتنان.	المنان	۶۹
یعنی مستولی است و احاطه دارد بر هر چیزی و هیچ چیز یافت نمی‌شود که از حیطه‌ی وجود و علم و قدرت او خارج باشد.	المحيط	۷۰
"المبین" به معنای ظهور و وضوح است و نسبت به حق تعالیٰ دو معنی دارد، اول آن که وجودش ظاهر و واضح است به طوری که از شدت ظهور مخفی گشته؛ دوم اظهار کننده است حکمت و کمال و حسن تدبیر خود را برای مخلوقات تا او را بشناسند و به این جهت لائق انعام و اکرامش گردند.	المبین	۷۱
برای این اسم مبارک چندمعنی گفته اند، اول حافظ و نگهبان، دوم مقندر و مستولی و روزی دهنده به هر موجودی بر حسب استعداد و احتیاجا، و تمام این معنای بر حق تعالیٰ صادق آید.	المقیت	۷۲
"المصور" برگرفته از تصویر است، یعنی تصویر کننده صورت جنین در رحم مادر به هر شکلی که بخواهد، پس حق تعالیٰ خالق اجسام و تشکیل دهنده باشکال و مصوّر صور موجودات می‌باشد.	المصور	۷۳
برای این اسم مبارک هم سه معنی گفته اند، اول کثیرالخیر و دائم‌النفع، یعنی خبر او بسیار و نفع رساندن او دائم و گرفتن نفع از او آسان است، دوم به معنای جواد یعنی بسیار بخشش‌کننده و نعمت دهنده، سوم به معنای عزیز یعنی ارجمند و عالی مقدار است.	الكريم	۷۴
"الكافی" برگرفته از کفايت است، یعنی خدا کفايت می‌کندامور کسی که توکل بر او نماید.	الكافی	۷۵
یعنی رفع کننده‌ی بلاء و آفات از خلق، و اجابت کننده‌ی دعای مضطر در هنگام اضطرار	الكافش	۷۶
یعنی "الفرد" و هر چیزی که یکی باشد. وی را وَتَرْگُونِد مقابل شَفْعَ که دو است، و چون خداوند را شریکی نیست و در وجود و ربویست، دومی ندارد اورا وَتَرْگُونِد.	الوتر	۷۷
نور آن است که به ذات خود ظاهر و ظاهر کننده‌ی غیر باشدو چون ظهر و وجود او به ذات خود، و ظهر و وجود ممکنات به طفیل وجود او است، لذا اطلاق نور بر او صادق‌آید، و بعضی گفته اند نور در اینجا به معنی منور است، یعنی خدا نور بخشنده است.	النور	۷۸
"الوهاب" برگرفته از هبه به معنای بخشش است، و "وهاب" مبالغه در بخشش است، یعنی خداوند کثیرالخیر و قدیم الاحسان و بسیار بخشنده است.	الوهاب	۷۹
یعنی یاری‌کننده، و خداوند یاری‌کننده، و اعانت نماینده به مؤمنین است.	التاصل	۸۰
یعنی غنی، آن چنان که به غناه و بی نیازی خود، فقر و احتیاج بندگان خود را برطرف می‌نماید و روزی خلق را وسیع می‌گرداند.	الواسع	۸۱

طراحی لوگو تایپ برای اسمای سوره ها و سوگندهای قرآنی (و اسماء الحسنی)

"الودود" برگرفته از وَدَوْ وَدَاد است، و آن به معنای محبت است؛ و برای (ودود) سه معنی گفته اند: اول دوست داشته شده، یعنی اولیاء و عرفاء او را دوست می دارن. دوم دوست داشتن، یعنی او اولیاء خود را دوست می دارد، و این دو معنی ملازم یکدیگرند، سوم محبوب خلق می کند بندگان صالح خود را هدایت و رهنماei به مقصود است، بعضی مقید نموده اند به رهنماei که موصل و رساننده به مقصود هم باشد.	الودود	۸۲
یعنی حق تعالی به عهد و میثاق خود وفاکننده است.	الهادی	۸۳
"الوکیل" دو معنی دارد، اول متولی امر و قائم به حفظ آن، و به همین معنی است کسی را که وکیل می گرداند برای تصرف در مالی به جهت آن که قائم مقام شخص موکل و صاحب مال است. دوم معتمد و ملجم و پناهگاه یعنی بازگشت تمام املاک و اموال به اوست در وقتی که مالکین مجازی بمیرند، و حق تعالی باقی ماند و بس. یعنی مشق و مهرban بر تمام خلائق و به معنای صادق هم آمده است.	الوکیل	۸۵
زنده و مبعوث می گرداند خلق را در قیامت برای مجازات اعمال و حیات همیشگی یعنی قبول می کند توبه عبد را وقتی توبه نمود و از اعمال رشت خود پشیمان گشت، و تواب مبالغه در قبول نمودن توبه است.	الوارث	۸۶
یعنی بسیار اتمام و احسان کننده، و حق تعالی فیاض مطلق و منصف به صفت جود و احسان و رحمت غیر متناهی است، و دائم الفضل و قدیم الاحسان است، و بخل و منع در ساحت کبریایی او راه ندارد.	البَرّ	۸۷
یعنی سید و بزرگ، بعضی گفته اند کسی که جامع صفات کمال، مثل غنا و سلطنت و قدرت و قدس باشد.	الباعث	۸۸
یعنی بسیار اتمام و احسان کننده، و حق تعالی فیاض مطلق و منصف به صفت جود و احسان و رحمت غیر متناهی است، و دائم الفضل و قدیم الاحسان است، و بخل و منع در ساحت کبریایی او راه ندارد.	الجواب	۹۰
یعنی عالم و دانان است به باطن و کمون اشیاء، و دقایق. موجودات نزداو حاضر و هویدا است و حق تعالی خیر است یعنی که و حقیقت چیزها را می داند.	الجليل	۹۱
یعنی خلق کننده ی خلائق و خلق به دو معنی استعمال شده یکی به معنای تقدیر و دیگری به معنای تکوین و وجود آوردن.	الخالق	۹۳
"خیر الناصرين" یعنی بهترین یاری کننده است و نظیر آن (خیر الراحمين) یعنی بهترین رحم کننده اند است.	خیر الناصرين	۹۴
یعنی جزا دهنده اعمال مردم	الدیان	۹۵
یعنی جزاء دهنده بر اعمال خیر بندگان و قبول کننده شکر آنها است، و شکور مبالغه در شکر است، زیرا که انعام و اکرام او خیلی زیاد است، و به کمی از طاعت و عبادت پاداش بی اندازه کرامت می فرماید.	الشکور	۹۶
یعنی صاحب عظمت و جلال، و برای "العظيم" شش معنی گفته اند: اول سید دوم غالب بر اشیاء سوم حق تعالی را عظیمگویند به اعتبار آن که در مقابل عظمت او هر چیز بزرگی کوچک نماید چهارم به معنای مجد و بزرگواری است پنجم این که عظمت و جلال و بزرگواری او به قدری است که ممکن نیست کسی بتواند به کنه ذات و وجود و اوصاف او احاطه نماید.	العظيم	۹۷
ششم خداوند را عظیم نامند زیرا که خالق خلق عظیم و صاحب عرش عظیم است.		
یعنی عالم است به غموض اشیاء و رفق و نیکی کننده است به مخلوق از راههای مخفی که موجه نمی شوندو معنای دیگر آن که لطیف است در تدبیر و افعال خود. گویند فلاحتی لطیف است در وقتی که حاذق و ماهر در کار خود باشد.	اللطیف	۹۸
یعنی شفا دهنده امراض و جبران و رفع کننده آنها به پاداش عظیم.	الشافی	۹۹

